

Lag om ändring i brottsbalken;

utfärdad den 26 november 2009.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om brottsbalken
dels att 2 kap. 3 §, 15 kap. 4 b §, 16 kap. 4 §, 17 kap. 10, 11 och 17 §§
samt 20 kap. 5 § ska ha följande lydelse,
dels att det i balken ska införas två nya paragrafer, 2 kap. 7 c § och
17 kap. 6 §, av följande lydelse.

2 kap.

3 §² För brott som begåtts utom riket döms även i annat fall än som avses i
2 § efter svensk lag och vid svensk domstol,

1. om brottet förövats på svenskt fartyg eller luftfartyg, eller om det be-
gåtts i tjänsten av befälhavaren eller någon som tillhörde besättningen på
sådant fartyg,

2. om brottet begåtts av någon som tillhör Försvarsmakten på ett område
där en avdelning av Försvarsmakten befann sig eller om det begåtts av någon
annan på ett sådant område och avdelningen befann sig där för annat ända-
mål än övning,

3. om brottet begåtts vid tjänstgöring utom riket av någon som är anställd
i utlandsstyrkan inom Försvarsmakten eller som tillhör Polisens utlands-
styrka,

3 a. om brottet har begåtts i tjänsten utom riket av en polisman, tulltjänste-
man eller tjänsteman vid Kustbevakningen, som utför gränsöverskridande
arbetsuppgifter enligt en internationell överenskommelse som Sverige har
tillträtt,

4. om brottet förövats mot Sverige, svensk kommun eller annan menighet
eller svensk allmän inrättning,

5. om brottet begåtts inom område som ej tillhör någon stat och förövats
mot svensk medborgare, svensk sammanslutning eller enskild inrättning
eller mot utlänning med hemvist i Sverige,

6. om brottet är kapning, sjö- eller luftfartssabotage, flygplatsabotage,
penningförfalskning, försök till sådana brott, folkrättsbrott, olovlig befatt-
ning med kemiska vapen, olovlig befattning med minor, osann eller ovarsam
utsaga inför en internationell domstol, terroristbrott enligt 2 § lagen
(2003:148) om straff för terroristbrott, försök till sådant brott, brott som av-
ses i 5 § samma lag eller om brottet riktats mot Internationella brottmåls-
domstolens rättskipning, eller

¹ Prop. 2008/09:226, bet. 2009/10:JuU4, rskr. 2009/10:81.

² Senaste lydelse 2003:149.

7. om det lindrigaste straff som i svensk lag är stadgat för brottet är fängelse i fyra år eller däröver.

7 c § I fråga om brott som riktats mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning, får åtal väckas endast efter förordnande av regeringen eller den regeringen bestämmer.

15 kap.

4 b §³ Om ett vittne eller en sakkunnig under ed inför Europeiska unionens domstol, inför tribunalen vid denna domstol, inför Europeiska frihandelssammanslutningens domstol, EFTA-domstolen, eller inför Internationella brottmålsdomstolen lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen, döms för *osann utsaga inför en internationell domstol* till påföljd enligt 1 §, om utsagan här i riket skulle ha avgetts under laga ed.

Begås gärning enligt första stycket av grov oaktsamhet, döms för *ovarsam utsaga inför en internationell domstol* till påföljd enligt 3 §. Ansvar enligt detta stycke ska dock inte dömas ut om utsagan avgetts inför Internationella brottmålsdomstolen.

Bestämmelserna i 4, 14 och 15 §§ gäller i tillämpliga delar också gärning som avses i första och andra styckena.

16 kap.

4 § Om någon genom våldshandling eller oljud eller på annat dylikt sätt stör eller söker hindra allmän gudstjänst, annan allmän andaktsövning, vigsel eller begravning eller dylik akt, domstols förhandling eller annan statlig eller kommunal förrättning eller allmän sammankomst för överläggning, undervisning eller åhörande av föredrag, döms för *störande av förrättning eller av allmän sammankomst* till böter eller fängelse i högst sex månader.

För störande av förrättning eller av allmän sammankomst döms också den som genom våldshandling eller oljud eller på annat dylikt sätt stör eller söker hindra förhandling vid Internationella brottmålsdomstolen.

17 kap.

6 §⁴ Tjänstemän vid Internationella brottmålsdomstolen ska i sin tjänsteutövning vara skyddade enligt bestämmelserna i 1, 2 och 4 §§ på motsvarande sätt som om det hade varit fråga om svensk myndighetsutövning. För försök eller förberedelse till brott enligt 1 § mot en sådan person tillämpas 16 §.

10 §⁵ Den som med våld eller hot om våld angriper någon för att denne gjort anmälan, fört talan, avlagt vittnesmål eller annars vid förhör avgett utsaga hos en domstol eller annan myndighet eller för att hindra någon från en sådan åtgärd, döms för *övergrepp i rättssak* till fängelse i högst fyra år eller,

³ Senaste lydelse 1995:316.

⁴ Tidigare 6 § upphävd genom 1976:509.

⁵ Senaste lydelse 2002:117.

om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader. Detsamma ska gälla, om man med någon annan gärning, som medför lidande, skada eller olägenhet, eller med hot om en sådan gärning angriper någon för att denne avlagt vittnesmål eller annars avgett utsaga vid förhör hos en myndighet eller för att hindra honom eller henne från att avge en sådan utsaga.

Med domstol eller annan myndighet i första stycket avses även en dömande kammare eller ett annat organ i Internationella brottmålsdomstolen.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst två och högst åtta år.

11 §⁶ Om någon döljer den som förövat brott, hjälper honom eller henne att undkomma, undanröjer bevis om brottet eller på annat dylikt sätt motverkar att det uppdragas eller beivras, döms för *skyddande av brottsling* till böter eller fängelse i högst ett år.

För skyddande av brottsling döms också den som undanröjer bevis om brott som är föremål för ett rättsligt förfarande vid Internationella brottmålsdomstolen eller på annat dylikt sätt motverkar att det uppdragas eller beivras.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

Den som inte insåg men hade skälig anledning att anta att den andre var brottslig, döms till böter.

Ansvar ska inte dömas ut om gärningen är att anse som ringa med hänsyn till gärningsmannens förhållande till den brottslige och övriga omständigheter.

17 §⁷ I vissa fall av bestickning får åklagare väcka åtal endast om brottet anges till åtal av arbets- eller uppdragsgivaren till den som utsatts för bestickningen eller om åtal är påkallat från allmän synpunkt. Detta gäller om bestickning skett i förhållande till någon som

1. inte är arbetstagare hos staten eller hos kommun,

2. inte omfattas av 20 kap. 2 § andra stycket 1–4, 8 eller 9 och inte heller är arbetstagare vid Internationella brottmålsdomstolen, och

3. inte är främmande stats minister eller ledamot av främmande stats lagstiftande församling.

20 kap.

5 §⁸ Åklagare får, utan hinder av vad som annars är föreskrivet, åtala brott varigenom arbetstagare hos staten eller hos kommun eller annan som avses i 2 § andra stycket 1–4 har åsidosatt vad som åligger honom eller henne i utövningen av anställningen eller uppdraget.

Utan hinder av bestämmelserna i första stycket ska dock gälla

1. vad som i denna balk föreskrivs om att åtal inte får ske utan förordnande av regeringen eller den regeringen har bemyndigat och

2. vad som i annan lag eller författning är föreskrivet om åtal för gärning, för vilken straff är stadgat endast om den förövas av innehavare av anställning eller uppdrag som avses i första stycket.

⁶ Senaste lydelse 1993:207.

⁷ Senaste lydelse 2004:404.

⁸ Senaste lydelse 2004:404.

SFS 2009:1281

Har mutbrott begåtts av någon som inte omfattas av första stycket eller av 2 § andra stycket 8 eller 9 och inte heller är arbetstagare vid Internationella brottmålsdomstolen, främmande stats minister eller ledamot av främmande stats lagstiftande församling, får åklagare väcka åtal endast om brottet anges till åtal av arbets- eller uppdragsgivaren eller om åtal är påkallat från allmän synpunkt.

Om det inte finns särskilda bestämmelser för ett visst fall, får åklagare åtala brott mot sådan tystnadsplikt som gäller till förmån för enskild målsägande endast om denne anger brottet till åtal eller åtal är påkallat från allmän synpunkt.

Om åtal för brott som i utövningen av tjänsten eller uppdraget begåtts av riksdagsledamot, statsråd, justitieråd, regeringsråd eller innehavare av tjänst eller uppdrag hos riksdagen eller dess organ gäller särskilda bestämmelser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Susanne Kjaersgaard Olsson
(Justitiedepartementet)